

[Udenrigsministeren.]

andre ærede Medlemmer for den Tilslutning, de har givet til de Udtalelser, jeg har fremsat i Anledning af Angrebene paa forskellige Tjenestemænd i Udenrigsministeriet.

Til det ærede Medlem Hr. Hauch, Venstres ærede Ordfører, vil jeg ogsaa rette en varm Tak. Jeg ved jo, at det ærede Medlem i mange Aar ikke blot i Det udenrigspolitiske Nævn, men ogsaa — om jeg maa sige det saaledes — som en af Danmarks overordentlige Gesandter paa Landbrugsforhandlingernes Omraade gennem Aarene har faaet et meget nøje Kendskab til det Arbejde, der udføres i Udenrigsministeriet og da navnlig paa det vigtige økonomiske Omraade. Det er derfor naturligvis for os af overordentlig stor Værdi, at det ærede Medlem og hans Parti — efter hans anbefaling — ikke blot tiltræder denne Lovgivning, men anser den for overordentlig heldig og ønsker, at den skal gennemføres saa hurtigt som muligt og føres ud i Livet i Løbet af kort Tid. Jeg takker det ærede Medlem for disse Udtalelser.

Jeg er enig med det ærede Medlem i, at selv om man har en ærlig Vilje, er det ikke altid lige nemt at føre den igennem — det er imidlertid ikke noget, vi behøver at diskutere ved denne Lejlighed; vi skal jo ogsaa have Valg meget snart, og forhaabentlig mødes vi da en Gang imellem, saa at vi kan faa en lille Drøftelse af disse Spørgsmaal. Men jeg understreger det ærede Medlems Udtalelse om den Vilje, der har været til at opretholde en saa nøje Tilknytning til Erhvervslivet som muligt. Jeg har det samme Indtryk som det ærede Medlem Hr. Hauch: at det vilde være rigtigt at faa en lidt fastere Form for Forhandlingerne mellem de ledende Erhvervsrepræsentanter og Udenrigstjenesten. Det ærede Medlem ved i sin Egenskab af Præsident for Landbrugsraadet, at jeg allerede har gjort Skridt til, at man skulde drøfte noget saadant, og det ærede Medlems Udtalelser kan kun opmuntre mig til at gaa videre efter denne Linie.

I Anledning af en Bemærkning af den konservative Ordfører, det ærede Medlem Hr. Foss, om, at det maaske havde kunnet forme sig saaledes, at jeg ikke kunde have staaet her paa denne Talerstol i Dag, vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at den Ruslandsrejse, som fra vor Side har været forberedt længe, atter er blevet udsat. Jeg har netop i Gaar Aftes faaet et Telegram fra Minister Døssing om, at Rejsen maatte

udsættes igen et lille Stykke Tid, og at man fra russisk Side meget beklagede dette; men jeg er fuldstændig overbevist om, at Aarsagen hertil er den, at der er visse praktiske Vanskeligheder med Hensyn til, at de Embedsmænd, der skal forhandles med fra vor Side, ikke er til Raadighed lige i Øjeblikket, fordi de har saa travlt med andre Spørgsmaal. Paa den Foranledning, det ærede Medlem har givet mig, vil jeg gerne sige, at det er Regeringens og mit Ønske, og jeg tror ogsaa den høje Rigsdags, at denne Rejse kan komme i Stand saa hurtigt som muligt, at vi kan faa Forhandlinger i Gang angaaende Handelsforbindelsen med Rusland, saa snart som det overhovedet er gørligt, ud fra den Betragtning at vi ikke alene paa dette Forhandlingsomraade, men paa ethvert tænkeligt Omraade ønsker saa nøje Kontakt med Rusland som overhovedet gørligt.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Lannung for hans Bemærkninger og er fuldkommen enig med ham i hans Betragtning om de øgede Udgifter. Udenrigstjenesten koster i Øjeblikket ca. 6 Mill. Kr., det vil jeg tro den gør efter den nuværende Lov. Paa det sidste eller de to sidste Statsregnskaber — det har jeg gjort Rede for i Folketinget — er Udgifterne til Udenrigstjenesten, altsaa paa Finanslovens § 12, lige ved 9 Millioner, men de tre af disse er Bøder, som er paalagt af den tyske Værnemagt, eller Udgifter ved Evakuering af Gesandtskaber o. lign. Den normale Udgift efter den gældende Lov er ca. 6 Mill. Kr. Forøgelsen vil altsaa være 1¹/₄ Million.

Jeg vil tro, at Udenrigsministeriet bruger forholdsvis mindre af Statens Udgifter her i Landet end i de fleste andre Lande, og jeg er meget glad ved, at det ærede Medlem Hr. Lannung understregede, at dette gerne skulde være en Udgift, som det kunde betale sig for det offentlige at afholde.

Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er meget vigtigt at finde de egnede Folk til Pladserne, og jeg er ogsaa enig i, at man naturligvis skal være meget omhyggelig i Valget af dem. En Bemærkning maa jeg dog maaske gøre, nemlig den, at ogsaa jeg mener, at hvis man fra Erhvervsside eller anden Side kender Personer, som man mener vil være særlig egnede til den ene eller den anden Tjeneste, saa maa man henlede Opmærksomheden paa vedkommende, og saa maa man i Udenrigsministeriet have Pligt til at overveje, om